

16.května 1991

Číslo 40.

KDYŽ NA TEBE TRUDNÁ MYSL PŘÍJDE,

PŘEDFLAŤ SI HNED CELÝ ROČNÍK I.D.!

POZOR !

"S.A.T." JE ZDE I PRO VÁS !

Ne, nebojte se, řeč nebude o satelitech, jejichž kýčovitě talířovité korpusy hyzdí neurbanistickou střídmost našich sídlišť a které navíc podle vědců princetonské univerzity-akumulují vzdušnou radiaci. Dnes se zastavíme u jedné z mnoha cestovních kanceláří, jež nabízí své služby obyvatelům ČSFR, uvyklým z totalitních dob na řádní agentury bez větší invence, typu ČEDOK, Rekrea nebo CKM. Zkratka S.A.T. /SAT/ vznikla z anglického "Suddenly Accident Tour" a skrývá příslib nezapomenutelných dobrodružství oproti předem naplánovaným zájezdům. K dalším výhodám SATu patří i fakt, že představuje výherní cestovní kancelář-~~m~~ jinými slovy: část nákladů, případně i veškeré výdaje, se klientu vrátí. Známe jsou i případy, kdy se výletník vrátil domů bohatší, než odjížděl. Míra úspěchu je téměř zcela ve vašich rukách a závisí hlavně na vaší šikovnosti, schopnosti přizpůsobit se okamžité situaci a možné i osobní statečnosti. Mlužno též připomenout internacionální povahu agentury a současně i její částečnou ilegalitu-proto první zprávy o jejím působení převzal právě náš list. Nemůžeme se však pochopitelně rozepisovat o struktuře SATu-sami totiž nedisponujeme údaji organizačního rázu ve smyslu vlastní kanceláře. Domníváme se však, že pro vaši informovanost bohatě postačí údaje, o něž se s námi podělil jeden z agentů SATu působící v ČSFR, Mr. Britton.

Pan Britton je podle pasu sovětský občan, ale to není ani věrohodné, natož pak podstatné. Sdělil nám, že pro ČSFR bylo z ústředí vyčleněno největší množství agentů, poněvadž/ jak usuzuje šéf agentury/ právě SAT bude mít hodně blízko k české národní povaze, oprostěné od nánosů totalitní přetvářky. Mezi oficialitami a přípítky se Mr. Britton kuse zmínil o nedávno dovršeném zájezdu prvních čs.občanů/ 40 osob/, který skončil nebývalým úspěchem. Harmonogram pobytu čs.turistů v horách severního Iráku přikládáme níže. Z chronologické reportáže nejlépe vysvítá systém práce SATu i prostor poskytnutý turistům k seberealizaci a získání hmotných statků. Dále nám Mr. Britton přiblížil způsob cestování-děje se tak výhradně vzduchem. Aerobusy SATu BEN 5 představují dopravní prostředky špičkové kvality/ japonské motory XL 35, elektronika a klimatizace firmy Philips/. Pro účely tradičních agentur by BEN5 pojmul 150 pasažérů-redukovaný počet osob umožňuje maximálně zvětšit nákladový prostor letounu. Aerobusy BEN 5 vystačí s neuvěřitelně krátkou přistávací drahou a i jiné parametry jsou udivující-váha 20,5t, rozpětí křídel-14m, maximální dolet-1800 mil, délka 25,8m atd. Pro nezasvěcené bychom mohli uvést řadu podrobnějších dat o stroji BEN 5 /v ČSFR důvěrně označovaném "Benda"/, ale věříme, že vás zajímají spíše vlastní cestovní podmínky.

Následující události jsou popsány s anglickou důkladností a strohostí-autorem není pan Britton, nýbrž jeden ze stewardů bendy, přímý účastník zájezdu a později člen osádky vrtulníku červeného kříže, spadajícího též pod agenturu. / Z angličtiny přeložil J.M.C./

- 20.3. 15,00 /SEČ/-Zprávy BBC-kurdské povstání se zdá být rozdraceno-vznikají první kolony uprchlíků. Centrála SATu zvoní na poplach!
- 21.3. 15,00 Uprchlíci se pohybují směrem k tureckým a iránským hranicím. Jejich počet dosahuje již 100 000 osob a dále vzrůstá. Řada agentury zasedá, ale po bouřlivé diskusi je návrh na uspořádání

- tematického zájezdu "Za krásami Kurdistanu" prozatím zamítnut.
- 22.3. 21,00-V pohybu je již půlmilionová masa lidí.Zhoršilo se počasí. V horách Iráku a Turecka sněží a mrzne.
- 23.3. 19,00-Prezident USA slibuje trpícímu kurdskému lidu materiální pomoc.
- 21,00-Odhlasováno! Zaměstnanci SATu mají postarano o rušnou noc. Akce "Za krásami Kurdistanu" právě vypukla.
- 24.3. 14,00-Dvě helikoptéry, jedna červeného kříže, druhá červeného půl-měsíce startují ze základny SATu poblíž Adany.Krycí název AX, AC.Po pěti hodinách letu začnou vysílat kódované relace o situaci na turecko-iráckém pomezí.
- 18,00-V ložných prostorách aerobusu je shromážděno 40 kompletních kurdských národních krojů,náležitě špinavých a roztrhaných. Asi v 80-ti dalších kostýmech jsou navlečeny slaměné figuríny.
- 25.3. 20,00-Ze zpráv AX a AC plynou jisté obavy o zdar akce-příliš mnoho lidí,šarvátky mezi utečenci,drsne přírodní poměry.Vedení SATu však trvá na provedení zájezdu.
- 21,00-Dostavují se první potenciální turisté.Někteří po obdržení prospektů SATu zklamaně opouští vstupní vestibul.Jiní zůstávají a sledují na velké tabuli čerstvé zprávy z místa chystané výpravy.
- 26.3. 12,30-Agenti hlásí plný stav pasažérů.Mechanici konají poslední přípravy k odletu.Skupina asi dvaceti výrostků,na něž se nedostalo,demoluje exteriéry budovy SATu.Policie ČSFR odváží ty nejvzpurnější v antonech.Předsednictvo agentury stále otálí s povelom ke startu.
- 21,00-G.Bush oznamuje,že Američané začnou shazovat z vrtulníků humanitární pomoc strádajícím Kurdům.
- 22,00-Aerobus BEN 5 konečně odlétá.Počasí klidné,náladu výtečná.
- 27.3. 6,00-Mezipřistání na základně SAT poblíž Korinthu.Důvod neuveden.Po hodině pokračuje let nad Egejským mořem.
- 14,30-Zastávka blízko Adany.Společný oběd.
- 19,00-BEN 5 je na místě.Nepřetržité zprávy AX,AC hodnotí situaci jako "chaotickou".Posádka hovoří s Korinthem a v 19,45 zní povel:"Oblékat!"
- 22,00-V naprosté tmě přistává BEN 5 po mistrovské pilotáži v rozsedlině Almendi,30 km hluboko v iráckém území.Turisté vystupují-každý sebou vleče 1-2 figuríny.BEN 5 odlétá,ve vzduchu pětrolují jen AX a AC.Kašši vpředu hučí hlasy a mihají se světla.
- 28.3. 8,00-Turisté se táhnou v uctivém odstupu od hlavního proudu-zdá se,že někteří mají strach.Kontakty se skupinkami Kurdů se naštěstí obejdou bez problémů i beze slov.
- 12,40-Na nebi se objevují AX a AC a k zemi se snáší na pačácích obrovské bílé bedny-jediný cíl=oblákat pozornost hladových Kurdů od čs.turistů.Daří se.Nápor Kurdů míří k bednám s neškodnými omamnými prostředky.
- 12,50-Konečně jsou tu Američané! Turisté halekají,bědují,rozkládají figuríny různě po skalách,jiné zvedají v náručí teatrálně k obloze a dožadují se-někdy až trapně-své humanitární bedny.
- 12,56-Bohužel dva z turistů/Vomacka,Reznicek/,nedočkají U.S.zboží,umírají poč dnem padající bedny s vlněnými dekami.Další dva kontejnery nepůsobí již žádné ztráty na životech.Třetí dopadá daleko mimo dosah turistů.
- 13,01-Zpoza rozšklebených skal se vznáší BEN 5.Inned přistává.Z břicha vyjíždí vysokoždižné vozíky a nakládají dvě bedny.O třetí se strhne mezi turisty rvačka/bečna obsahuje U.S.zepalovače a vojenské blůzy/.Turecký voják z pořádkových sil střílí nejprve do vzduchu,ale pak,když se k ohnisku blíží i početná skupina pravých Kurdů,vypálí dávku mezi turisty.Jeden umírá na

[illegible]

- 30.3. -Světový tisk píše jak o střelbě tureckých vojáků do hladově-
vých dětí, tak i o Kurdech zabitých bednou.
31.3. -Prezident USA G.Bush vyhlásil, že humanitární pomoc kurd-

"Za krásami Kurdistanu".

přikrýtky ALCEBA	200	kusů
konzervy Luncheon Meat	1000	kusů
žvýkačkové soupravy	6000	kusů
vojenský chléb	300	pecní
gin	500	litrů
svetry pletené s vööčkem	150	kusů
svetříky "jersey" po kolena	320	kusů
spodky Jäger	650	kusů
obnošené vatované kabáty	325	kusů

dále pak blíže nezjištěné množství čokolády "Heaven", čepic, rukavic a ponožek. Kolekci pak doplňuje početní prsten ing. Kralíka a pe-
neženka MUDr. Suchého s 500.000. Kč.

Fan Britton nakonec ještě jednou potvrdil, že věří v československý lid, v němž, jak předpokládá, ani tragické události posledního zájezdu nezlomí tu pravou podnikatelskou vervu a chuť riskovat. My dodáváme: bližší informace o agentuře SAT zašleme za 50 Kčs na dobírku. Pište si na adresu: G. Štefka, Hradební 1876, 686 00 Uh. Hradiště. Nejúspěšnější zájezdy cestovní kanceláře SAT:

- : Poznejte okolí Mexika /1980/
- : Bakaladés-zeně vod /1983/
- : Hrátek hraneb Armenií /1986/
- : Kde bydlel hrabě Drácula /1989/

12pracovač Čsl.C.

Niederösterreich. Dolní Rakousy. Země až kyčlovitě malebná. Pastrá, dobře obdělávané políčky místních, vesničky omezených obyvatel. Kraj spokojenosti, sytosti, tuposti. Kdo by si pomyslel, že právě zde vyraší z nehybně hniajícího podhoubí společnosti idea ryzí a nekompromisní?! Punk!

"Alles muß zerstört sein, alles muß verbrennen!" /Všechno musí být zničeno, všechno musí shořet!/ zpívají Felsdorfs Punks ve svém Hymnu: Die Welt ist aus! /něco jako: Svět je v prdeli/. Poprvé jsem tyto mladičké hudebníky slyšel v proslulém vídeňském klubu Atlantida. Jeho majitel pan Karl Schwaab mi při té příležitosti pověděl několik zajímavostí: "Když jsem se před rokem rozhodl uvést v Atlantidě Felsdorfs Punks, všichni mne od tohoto počínku zrazovali. Kluci jsou ještě hodně mladi, nevyzrali jak hudebně tak v razově. Ovšem přesto je to kapela nasmírně razyní, dynamická. I já jsem měl v poslední době, že v punku se toho už mnoho nestane, ale Felsdorfs Punks mne dokázali přesvědčit o opak. Jejich první koncert u nás - to byla smůla! Přišlo sice jen asi 60% běžné návštěvy, ale kluci dokázali strhnout publikum takovým způsobem, že atmosféra připomínala statistické koncerty. A od druhého dne až do konce měsíce, na který jsem Felsdorfs Punks angažoval jsem tu měl stále nabito a ještě stáli lidé venku a čekali, zde je přeci jen nevpuštíme. No prostě senzece!"

Zanečlouho po tomto rozhovoru se konal v Pretru mamutí punkový festival. Jeho úroveň byla celkem chabá. Ale jen do té ~~hrozy~~ doby než nastoupili Felsdorfs Punks. Odehráli dvě hodiny v plném nasazení a lidé šileli. Po koncertě jsem se díky svému novinářskému průkazu dostal až do jejich šatny. Kluci byli utahaní a moc se jim mluvit nechtělo, ale nakonec se rozpovídal aspoň zpěvák.

Na tomto místě je nutné malé odbočení, abych přešel možným nejasnostem. Peter, Paul, Karl i Hans jsou úplně normální kluci, skoro ještě děti. Žádná číra a naušnice, žádné řetězy. Naopak - zpěvák Hans nosí dokonce brýle, které mu dodávají velice přemýšlivého vzhledu. Snad i proto se stal jakýmsi samozřejmým vedoucím kapely. I já jsem obracel s dotazy především na něj.

/Žádné odezva/

Hans: Mně je to jedno...

Reč: Tak předně: vaše hudba i vaše texty vyjadřují punkové ideje v jejich původní čistotě. Nejde mi ale do hlavy, proč nepoužíváte punkovou image.

Hans: To jsem si myslel! Na to se nás ptá kdejaký debil! Důležitý je snad, jak krajem a co říkáme. A ne jak vypadáme. Podívej se, punkerem může být i holohlavý člověk a přeci ho nebudu mlátit a tvrdit o něm, že je to skáňneč. Vůbec, takhle image je hodně zrádná. Člověk si vy-

holí lebku, nabarví číro a myslí si, že už je hotovej! Ale to není pravda! Stejně tak si může dát kvědro a načesat pěšinku. Mně zajímají lidi uvnitř...Vem si to takhle... když kolem sebe budu mávat řetězem a řvát, že všechno je na hovno, tak se lidi ani nezastaví, protože už dávno znají. Ale když jim v klidu a rozumně vysvětlím, v jakém bordelu vlastně žijí, tak to už je trkne. Proto jsme nechtěli ani řetězy, ani číra, i když nám je už manažer vnucoval.....kromě toho mi fotr řekl, že jestli se vostříhám, tak mě zabije.

Red: Ne to jsem se chtěl zeptat: jak to berou ve vaší vesnici?

Hans: Už si zvykli. Ale ze začátku to bylo hrozný. Nepoštěli nás z čemu, ve škole jsme byli hlídání, abysme spolu moc nemluvili. Nělikrát nám zabavili nástroje...no prostě vesnice! Teď už je sice klid, ale furt na nás něco mají. Prý, proč neděláme něcc pořádnýho - tím myslí, že bysme měli jít makat na to jejich zasraný pole. Nikdy nepochopí, o co nám vlastně jde. Budou dál sedět s hubou v hnoji a bleženě se tlemit!

Reč: Nemyslíš si, že váš úspěch je dán tak trochu i tím, že jste ještě hodně mladí?

Henš: Je to možný, ale je nám to jedno. Jestli na nás zejtre už nikdo nepřijde - nic se neděje. Budem hrát i pro jednoho jedinýho vopravdovýho člověka. A když nepřijde ani ten - budeme hrát sami pro sebe. My nepotřebujem lidí. Stačíme si sami a na všechno ostatní serem.....
.....serem i na tytvý pitomý otázky, s kterejma tedý votravuješ. takže teď už radši vypadni!

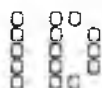
Poslechl jsem a opustil šatnu. Vůbec mne nepřekvapilo, že jsem byl vyhozen. Naopak. Jsem rád, že ještě někdo dokáže žít podle toho, co si myslí. Pokud vím, Felsdorfs Punks hrají dál. ~~XXXXXX~~ Bohužel, k nám se nechystají a LP jim taky nikdo nechce vydat. // Ale snad se situace zlepší. Na závěr vám tedy alespoň předkládám překlad jednoho z jejich textů:

NO FUTURE

Když se dívám do zrcadla
na svůj blbej ksicht
napadá mne jedna věta
tys to teď chyt

Žiješ pro nic sám si prázdný
všechno už je pryč
není nad čím uvažovat
všechno kolem zničí!

Horst

oo

FALICKÉ SYMBOLY - /2/ V HORSTOVI

oo

Milí čtenáři, přestože nám někteří lidé házeli pod nohy klasky (a o tvaru těchto kyjů se nehodláme šířit), jsme tu znovu. Především proto, že jste si to přáli vy sami. My nedáme na tzv. slušnost, tu proměnlivou poběhlici, která se spustí s každým, kdo to s ní umí. My píšeme to, co chcete vy, čtenáři. Co říci o Horstovi ?

o tom

se

krátce

klesl.
mazlavý
opět vypadl.
promaštěný
ho zpátky
celý zpocený
vilný pohled
šle kudykam. A
přitiskl zas
stále znovu
strhl zpátky
"Hojo," vřískl
stále spojení
sýpavý zvuk
"Jaképak fraky,"
lý mlaskot
chichotala
smrtný údiv
zabouchl za sebou.
ho prosila.
jako skála
dobrou ochranu ?
celý odřený kam.

Prostě Horst nejen postavou, ale i svou přemrštěnou prudérií připomíná hrdinu románu Spolčení hlupců - Ignácia Reillyho. Na důkaz ocitujme příkladnou pasáž jeho vášnivé nechuti :

"... dvě velké růžové postavy na plátně se právě chystaly k polibku. "Určitě jim páchne z úst," oznámil Ignácius přes dětské hlavy. "Hnusí se mi pomyslet k jakým nemravnostem se už tahle ústa propůjčila !"

"Musíte něco udělat," řekla lakonicky žena za bufetem správci kina. "Bere ho to čím dál víc."

Správce povzdychl a vykročil uličkou k místu, kde Ignácius mumlal : "Ach, bože, teď si ke všemu po těch svých okorunkovaných a hničících zubech přejíždějí jazyky."

Napsal MOTÁK, Bílé místo - cenzura HORST

Začátkem ledna letošního roku jsme uspořádali výšlap, jehož cílem bylo navštívit a poznat známá místa opředená cyrilometodějskou tradicí. Těmto místům se mezi lidem říká Hroby a najdete je v samém centru Chřibů. V blízkosti turistické cesty spojující Maršavu/Pilu/s Ocáskem a hradiskem sv. Klimenta - odtud jsou Hroby vzdáleny asi 3/4 hodiny cesty pěší chůze. Naši čestě předcházelo poznání a seznámení se s dostupnou literaturou zminující se o Hrobech v různých souvislostech: /Hrubý-"Velkomoravské hradisko u Osvětiman", Adámek-"Důkaz pravosti metodějských nálezů na Hrobech u Osvětiman", Fait-"Památky starého Velehradu shledané na Hrobech v letech 1880-1890 stupavským farářem Sigmundem", novinové články a výstřižky z let 1932-43 a.j./ Tvzení uvedené literatury jsme si chtěli konfrontovat i když jenom našim laickým pohledem přímo na místě samém.

F. Adámek dělí celou oblast Hrobů na Svatou horu, Kršle, Svatoplukovu mohylu a Metodějovu studánku. Ve skutečnosti jsou tato místa navzájem téměř propojena a o nich nyní jednotlivě:

1/Svatá hora je prostředním z hrobových kopců dnes bohatě zalesněna vysokým lesem. Při stoupání k vrcholku kopce směrem od jihozápadu míváme shluky drobnějších balvanů, které v dřívějších dobách připomínaly lidovým badatelům pozůstatky nějakých staveb. Vrcholem kopce je plochá skála označená novodobým vytesaným křížem/znakem/a nízká kamenná mohylka. Za vrcholem se o pár metrů níže rozkládá rozlehlá rovina celá posetá balvany a rozbrázděná pozůstatky mnoha výkopů evidentně amatérských sond. Podle lidové tradice zde stával velkomoravský kostel Panny Marie, u něhož byla hluboká studna a velká zahrada. Ještě v minulém století prý spatřovali procházejí zde

Vrchol hrobové Svate hory.

napuštěnými zbytky ovocných stromů a zbytky základů kostela, které byly později úplně rozebrány na stavbu domů v blízké Stupavě. Této lidové tradici, názorům P. Jugana podpořenými vlastními úvahami a nadšením a tehdejší dostupnou literaturou zcela podlehl stupavský farář Vavřínek Sigmund, který v hlubokém přesvědčení začal provádět v oblasti Hrobů výkopy/1884-1886/. Na Svaté hoře prý našel v hloubce 5 metrů kámen a pod ním hliněný talíř a hrnek. Někdy mezi léty 1883-1884 byla na Hrobech /na blíže neurčeném místě/nalezena kamenná rakev, která byla za osobní účasti velehradského kaplana J. Vychodila převezena/uklizená ?/do velehradského kláštera, o čemž svědčí originální písemné prohlášení jednoho ze tří dělníků, kteří rakev převáželi.

Učitelé Fait Josef-spolupracovník Sigmundův a spisovatel jeho pamětí píše o důležitosti kostela Panny Marie, kde údajně působil svatý Metoděj a vyslovuje domněnku, že zde byl Metoděj i pohřben a dodává, že roku 1885/v roce 1000.výročí úmrtí sv. Metoděje/vidělo několik stupavských obyvatel Svatou horu zahalenou v bílé záři. Sám Vavřínek Sigmund byl přesvědčen, že se centrum říše velkomoravské rozkládalo právě v oblasti Hrobů, což svérázně dokazuje právě ve soisku učitele Faita.

2/Severozápadní stráně Svate hory směrem ke Stupavě se nazývají Kršle. Nyní jsou tato místa bohatě porostlá smrkovým lesem, v jehož spodní části se dodnes nacházejí úlomky černých pazourků ?/. Na ostatních místech se rozprostírají rozsáhlé louky, které měly být v minulosti úrodnými lány.

3/ Úzkým sedlem přechází Svatá hora ve vysoký skalnatý pahorek, v němž spatřuje Sigmund pohřební mohylu velkomoravského vládce Svatopluka - odtud název pahorku - Svatoplukova mohyla. Při prohlídce tohoto pahorku jsme neviděli nic z toho, co by nám alespoň trochu připomínalo něco, o čem se zmiňuje F.Fait.

4/ Metodějova studánka se nachází jižně od předchozích hrobových míst. Jedná se o rozložitý mírně se svažující prostor začínající pod východním vrcholkem Ocásku a pokračující dolů k Osvětimanům. Metodějova studánka je nejmladší známou lokalitou Hrobů. Název tohoto místa sahá do roku 1933, kdy zde byla v souvislosti s metodějskými výkopy v hloubce 3 metrů údajně nalezena obezděná studna s okolním dlážděním/F.Adámek/.

Samotné výkopy v oblasti Metodějovy studánky se započaly někdy kolem roku 1926, kdy se Klementina Maštaliřová - domkářka z blízké Stupavy /popuzena sny a vidinami/ snažila objevit hrob sv.Metoděje. Zprvu bezvýsledné výkopy skončily dnem 24.června 1932, kdy se jí a třem pomocníkům podařilo nalézt tzv.náhrobní desku s oboustranným hranatým glagolským nápisem: 1.strana: "-Solun, + Věleg "a vyrytá mitra, 2.strana: "první arcibis Mětoděei pros za nas u Boga". Deska byla nalezena v hloubce asi 5 metrů a zpráva o jejím nalezení byla vysílána hned 2.července 1932. Na tzv.stupavský nález okamžitě reagovaly české, moravské i německé noviny, některé nález pouze komentují, jiní hovoří o podvrhu a dokládají svá tvrzení argumenty/např.Lidové noviny-Dr.Skutil/. Po zveřejnění paleografického výzkumu O.Ritze, který mluví o mále známém a neinformovaném padělateli při výběru písma, dochází k odlivu zájmu odborníků i novinářů. Zájem lidové veřejnosti však nijak neochaboval. Na Hrobech se konaly početné poutě, na kterých nechyběly stánky s občerstvením a upomínkovými předměty. Přímě před zraky poutníků zde v hluboké asi 11metrové jámě o průměru 10 m kopalo na 30 dělníků pokračujících v objevech pod řízením samotné Klementiny Maštaliřové. Podle odhadů tehdejšího tisku oblast Hrobů navštívila až na 200.000 poutníků. Při zahazování původní jámy dne 28. listopadu 1932 došlo k dalšímu objevu kamene s rytinou hlavy, lebky a kalicha s nápisem "Mětodý". 10.června 1933 byly vykopány další části kamene z 28.listopadu 1932 a 12.prosince 1933 vykopán zlomek kamenné desky s rytinou knihy, písmena "N" a nápisem "laus". Poslední nález v oblasti Metodějovy studánky se datuje k 28.prosínci 1933. Jde o zlomek kamenné desky s neurčitými znaky a glagolským "A". Tyto poslední objevy se obešly bez většího zájmu odborníků v atmosféře pochybností a odmítání. Klementina Maštaliřová byla prohlášena za podvodnici a dokonce měla i zakázány návštěvy mše svaté v kostele na Stupavě.

S příchodem II.světové války se na objevy zapomnělo, ale ještě roku 1960 žádala Klementina Maštaliřová úřady o pokračování výkopů na Hrobech, avšak marně.

V souvislosti s Klementinou Maštaliřovou se vypráví, že její matka posluhovala u faráře Sigmunda na Stupavě, který ji svými názory a vírou ovlivnil natolik, že tato víra pak přešla i na její dceru Klementinu. Takto se už od dětství pro věc nadchla tak, že pokračovala v nedokončeném snažení faráře Sigmunda - najít hrob sv.Metoděje. Časem vyvstaly i dohady snažící se odůvodňovat nálezy z Hrobů jako falsifikáty. Jedni tvrdili, že šlo o záměrné odvedení zájmu o poutě na Velehradě konané vždy kolem 5.července/hlavní objev na Hrobech 24.6./, jiní hovořili o výnosném obchodu pro

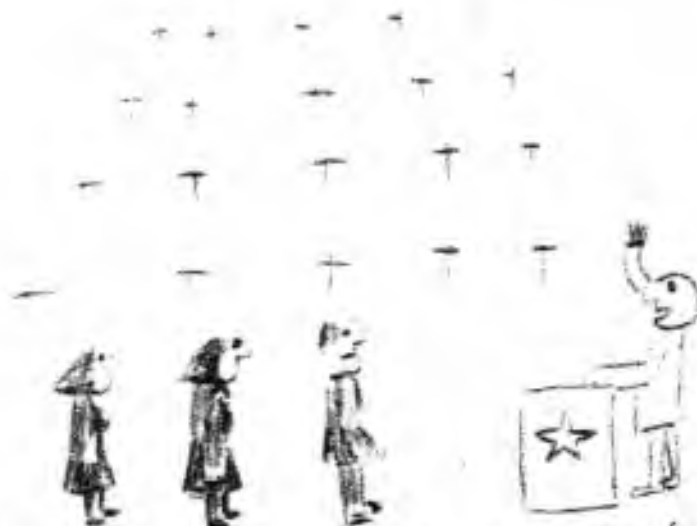

tzv.náhrobní deska Metodějova

V místech Metodějovy studánky dnes naleznete /pokud ovšem o místě víte/ pouze zbytky zcela zaházeného původního výkopu Klementiny Maštalířové na rozhraní vysokého bukového a dubového lesa a nižšího podrostu. Jinak se tu nic jiného nezachovalo.

Naše putování pokračovalo dále směrem ku hradisku sv. Klimenta přes Křížek, Cimburk a do Koryčan. Celý den nás provázela studená zamrzlá počasí, které ale dovedla vyvážit radost z poznáního.

Květen Krystýnek
leden 1891

A PROTO UDĚLUJEME VŠEH ZACHRÁNCŮM Z ČERNOBYLU
ŘÁD IN MEMORIAM ZA JEJICH MIMOŘÁDNOU AKTIVITU..

[illegible]

Jubilejní číslo připravili: Horst, Moták, Krystýnek, J.M.C., Press de Press
& Why.

ZE ŽIVOTA LEPŠÍ ORGANIZACE /3/

Odbočme z historického pojednání a navštívme horkou současnost - Otuzilecký zámecký okruh v Chocni a jeho sabotáž Mezinárodní teplo-mileckou organizací pro hubení much, které nám chtějí sežrat naše prase.

Hazardéři se zdravím si nedokázali představit, že by se v sobotu 2.2. neuskutečnil jejich slaboduchý sabat v sebevraždění nořem do vln řeky, a nechali předem zvednout stavidla. Ledy se pohnuly náhonem a vodní cesta posledního rozloučení byla volná. Když nedokážou myslet prochládlíci, musí přezýšlet teplomilci. Od časných ranních hodin za pomoci 40 rohlíků přilákali do trasy zámožného závodu na 20 la-butí. Otuzilců se nesešlo o moc víc/jindy i k padesáti/. Ztuhlou tupost projevíli necitlivým řvaním a dokonce vyháněním pernatců lodí. Nebylo by spravedlivé v té chvíli naházet hambatce do vody a hladinu vy-erovnat údery těžkého vesla, aby byl konečně klid?

Teplomilci však dávají přednost prevenci a názornému příkladu. Kamna na mostě příjemně hřála a poblíž lákala postel s bytelnými pe-řinami. Horká voda byla ihned vlevána do proudu řeky a výsledky po-chybného závodu se smrtí tak znehodnocovala. Tlampačem tolik vyřvávána teplota vody 0°C byla vyvracena teplomileckým měřením v místě vlevu /18°C/. Vzduch kolem kamen dosáhl až 23°C. Trpělivost však léty pře-ce jen vyprchává. I transparenty jsou radikálnější /za jiné Zamotákův LEPŠÍ TEPLOUŠ NEŽ OTUŽILEC/, na místo horkého čaje teplomilci nabí-zeli limonádu s ledem a stéblem, která skutečně mrzla v ruku.

Lživou informaci o nepřítomnosti superztuhla Františka Vendovského - banníka lamaněského, naši bardi vyvrátili, kdyžhozneďalekého muzea donesli i se stojanem, na leví koupací čepici, na krku nápis OTUŽOVÁNÍ JE VELICE ZDRAVÉ. Vendovský přiznal, že letos nepoplave, protože jím v poslední době voda protéká. Všem otuzilcům popřál mnoho zdraví a po produkci byl v pořádku vrácen do sbírek.

Připravená křípkára odvezla méně se přetvařující vysílené žabáky po cachtání v ledu k sokolovně. Teplomilcům se letos konečně podařilo proniknout do šatny otuzilců. Jak příjemné překvapení. Ti chameleoni se převlékají v pěkně vytopené místnůstce. Okám TV kamer jsou skryté smutné záběry obvyklé po každé produkci hambatců. Zmrzlíky totiž při převlékání chytá velký třes, který jim takřka znemožňuje přijmout šat. Tak varuje příroda! Teplomilci ochotně pomáhali natahovat ponožky, zapínat knoflíky a vše ihned dokumentovali fotoaparátem. Poslouží to v kampani M.T.O.P.H.M.K.N.CH.S.N.P., do níž zapojili i chocenského poslance Federativního kongresu p.Součka. Úplný zákaz otužování ještě před začátkem příští topné sezony.

Moták

Pdč Press

UNDER

OLD

LOPE

COMICS

VEŠMĚANÍ SEDÁVALI PO PRÁCI POD STAROU LÍPOU A
VYPRAVĚLI SI ZAŽITKY Z PRÁCE

VESELE PŘÍHODY

RŮZNÉ VTIPY

A TAK...

JEDNOU LÍPA SPADLA A
VŠECHNY JE ZABILA.

